



PRAVEDNI BOŽJI SUD

(ISA. XXVIII 18-29, LAUTOV PREVOD.)

18. VAŠ zavet sa smrću biće raskinut; I vaš sporazum sa grobom neće stajati: Kada preplavljajuća kuga prođe, Od nje ćete biti potučeni.
19. Čim prođe, zgrabiće vas; Da, jutro za jutrom prolaziće, po danu i po noći; I čak će sama poruka izazvati užas.
20. Jer je krevet previše kratak, za nekog da se ispruži po dužini; I pokrivač je previše uzak za nekog da se skupi pod njim.
21. Jer kao na Gori Ferasim, Jehova će ustati; Kao u dolini Gavaon, biće pokrenut besom; Da može izvršiti Svoj posao, Svoj čudan posao; I ostvariti Svoje delo, Svoje neobično delo.
22. I sada, nemojte se više predavati ruganju, Da ne bi vaše kazne postale teže; Jer sam potpunu i odlučujuću odredbu čuo, Od Gospoda Jehove Boga nad Vojskama, nad svom zemljom.
23. Slušajte vi, i čujte Moj glas; Pratite, i poslušajte Moje reči.
24. Ore li zemljoradnik svaki dan da bi mogao sejati, Brazdeći i razbijajući grudve od njive?
25. Kada je poravnao njenu površinu, Ne rasipa li onda mirodiju, i ne razbacuje li naokolo kim; I seje pšenicu u odgovarajućoj meri; I ječam i raž, imaju li svoju određenu meru?
26. Jer ga je njegov Bog ispravno poučio; Snaždeo ga je sa znanjem.
27. Mirodija nije namlaćena sa drljačom za kukuruz; Niti je točak od vršalice napravljen da se okreće po kimu: Već je mirodija namlaćena sa štapom;
28. A kim sa mlatilicom; ali je hlebno žito sa vršalicom. Međutim neće zauvek nastaviti tako da ga mlati, niti da ga pretresa sa točkom od svoje vršalice; Niti da ga gnječi sa kopitima svoje stoke.
29. To takođe proističe od Jehove Boga nad Vojskama; On je pokazao Sebe čudesnim u savetu, velikim u delovanju.

PRVI stihovi ovde datog dela već su bili razmatrani, ali ih dajemo opet kako bi sačuvali povezanost. Ne samo oni, već svi prethodni stihovi trebaju biti pročitani u vezi sa ovom lekcijom. Zapamtite da se Biblija ne sastoji od izolovanih tekstova, već svaki pisac ima poruku od Gospoda. Čovek ne može ništa više shvatiti smisao Pisama uzimanjem stiha ovde i drugog tamo, nego što mi možemo shvatiti značenje pisma koje primimo, čitanjem rečenice u njegovoj sredini, onda druge blizu početka, i zatim još jedne na kraju. Moramo ga pročitati kroz od početka do kraja, i onda kad god želimo da se pozovemo na neku određenu rečenicu u njemu, moramo je uzeti u vezi sa ostatkom. Moramo u isto vreme kada je citiramo, zapamtiti šta joj je prethodilo, i šta sledi. Isto tako moramo postupati sa porukama koje nam Gospod šalje preko Svojih proroka.

ONI koji se sećaju ne samo prvog dela ovog poglavlja, već i prethodnih poglavlja znače da su opšta tema Božji sudovi. Poslednji dani, i upravo poslednji Božji sudovi nad ovom zemljom, su vrlo živopisno izneti na videlo. Međutim neka nikada ne bude zaboravljeno da je zamisao spasenja pre nego uništenje. Bog dolazi da spasi Svoj narod. Previše njih uvek povezuju Sud sa mislima o osveti, kao da Bog nije imao ništa na umu osim da uništi nekoga. Neka svi zapamte da je Bog Pastir, i da Njegova jedina briga jeste za Njegovo stado. Kada On dođe da izbavi Svoje ovce iz usta lava, koji bi ih prožderao, On je pokrenut osećanjima najdublje ljubavi i saosećanja. Poslednji sud je samo predivno ispoljavanje Božje večne ljubavi za Njegov narod. Čitajte ponovo Isa. xxvii 3, 4: „Ja, Gospod, čuvam ga. Svaki čas ću ga zalivati: noću i danju ću ga čuvati da ga ko ne bi ošteti. Nema besa u meni.“ Bog je ljubav isto toliko kada uništava zle, koji bi pobili Njegov narod, kao i kada daje Svoj život za svet. U izvršenju Njegovih najvećih sudova, „Njegovo mi-losrđe traje zauvek.“ Vidi Ps. cxxxvi 10-24.

KOLIKO je velika Božja sila da uništi, toliko je velika Njegova sila da iskupi. Uništenje zlih

je samo jedan deo velikog dela isкупljenja. To je pokazano u Hristovoj smrti. Hrist je umro za svet grešnika. On je učinjen da bude greh za nas, i prema tome pretrpeo je kaznu za greh. Učinjen je da bude greh za nas, kako bismo mi mogli biti učinjeni Božjom pravednošću u Njemu, i isto tako On je stradao kao grešnik, kako bi krivi grešnici mogli biti spašeni od gneva preko Njega. Davanjem Svog jedinog Sina, Bog nam nije pokazao samo neizbežnu sudbinu grešnika, već i takođe koliko mnogo je čeznuo da ne vidi nijednog grešnika kažnjenog. On nema zadovoljstvo u ničijoj smrti. Vidi Jez. xxxiii 11. Zli koji će biti uništeni u poslednji dan, samo će sami uzeti ono što nisu hteli da dele sa Hristom. Hristov krst se pojavljuje u svemu. Tako u opisu budućih sudova, Bog nam obznanjuje neke od Hristovih patnji za grešnike, da bismo mogli znati koliko je velika Njegova sila da iskupi one koji beže ka Njemu za utočište.

TAKO možemo razumeti da kada Bog ustane na Sud, i „gnevan je kao u dolini Gavaon“ (vidi INav. x 10, 11), gde je tukao neprijatelje Svog naroda, i „pobio ih je velikim pokoljem,“ i „poterao ih,“ i „bacao je na njih veliko kamenje sa neba,“ (Uporedi Otk. xvi 21), to je za Njega „čudan posao.“ Anđeli su od strahopoštovanja učitali, a nebesa su pocrnela od zaprepašćenja, kada je Bog pokazao Svoju divnu ljubav za čoveka davanjem Svog Sina da umre. Takav način pokazivanja ljubavi, ne za prijatelje, već za neprijatelje, mogao je biti začeti i shvaćen samo od Božjeg srca. Štaviše čak i anđeli žele da to razumeju. Vidi 1. Petrova i 10-12. Pošto nijedan čovek niti anđeo ne može shvatiti Božju ljubav koja je pokazana u Hristovoj smrti za grešnike, neka niko detinjasto ne optuži Boga za nepravdu i okrutnost kada čita o sudovima koji treba da padnu na glave onih koji odbacuju isкупljenje koje je u Hristu Isusu.

UŽASNE stvari će doći takođe. „Čak će sama poruka izazvati užas.“ Prorok Avakum je video u viziji vreme kada je Gospod izašao za spaseenje Svog naroda, mlataći neznabošce silom koja je bila skrivena u Njegovom slavnim, ranjenom boku (Av. iii 4, margina, 12, 13), i rekao je, „Čuo sam i utroba mi se potresla, moje usne su zadržale na taj glas; trulež je ušla u moje kosti, i ja sam se potresao na svom mestu; da trebam počivati u dan nevolje, kada se pojavi protiv naroda koji Ga je napao u trupama.“ Stih 16, R. V. Tako Isus, opisujući Svojim učenicima užase tog dana, kaže, „Biće znakova na suncu i mesecu i zvezdama; a na zemlji teskoba naroda, u smetenosti zbog huke mora i talasa; ljudi će umirati zbog straha, i zbog očekivanja stvari koje dolaze na svet; jer će nebeske sile biti uzdrmane.“ Luka xxi 25, 26, R. V.

„U taj dan će čovek svoje srebrne idole i svoje idole od zlata, koje je sebi svako napravio da im se klanja, pobacati kriticama i slepim miševima da ode u pukotine stena i na vrhove krševitih litica, zbog straha Gospodnjeg i zbog slave Njegovog veličanstva, kada On ustane da strahovito potrese zemlju.“ Isa. ii 20, 21. Svi

ljudi sa ove zemlje, i veliki i mali, bežaće da se sakriju, i reći će gorama i stenama, „Padnite na nas i sakrijte nas od lica Onoga koji sedi na prestolu i od Jagnjetove srdžbe: jer došao je velik dan Njegovog gneva i ko će opstati?“ Otk. vi 15-17. Međutim neće biti mesta za skrivanje, „Jer je krevet previše kratak, za nekog da se ispruži po dužini; I pokrivač je previše uzak za nekog da se skupi pod njim.“ Ovo je upečatljiva slika, koju svi mogu razumeti. Ko nije u nekom trenutku patio od hladnoće zbog oskudne posteljine? Koliko god pokušavali, niste mogli dobiti zaštitu. Takvo iskustvo Gospod koristi da ilustruje isprazne napore onih koji bi pobeegli Njegovim pravednim sudovima. Neće biti mesta za skrivanje, jer će Bog tada „izneti na svetlo ono što je skriveno u tami.“ 1. Kor. iv 5.

OVDE je opomena koja dolazi svima: „Zato nemojte sada biti podsmevači da ne budu pojačani vaši okovi, jer sam od Gospoda Boga nad vojskama čuo da je određeno uništenje nad svom zemljom.“ Baš kada je Jevanđelje „za sve ljude“, toliko su svi ljudi zainteresovani za izveštaj o ovim sudovima. Oni ne dolaze na jedan određeni lokalitet, već na celu zemlju. Uopredite sa ovim drugi psalam, „Zašto besne pagani i narodi smišljaju ispraznosti? Svrstavaju se zemaljski kraljevi, i većaju vladari protiv Gospoda i protiv njegovog pomazanika, rekavši: 'Pokidajmo okove njihove i odbacimo od sebe spona njihove.'“ Oni će ući u savez sa smrću i grobom protiv Gospoda; ali Gospod će se smežati njihovim ispraznim naporima. Sin, kojeg oni preziru, „razbiće ih sa gvozdanim štapom,“ i „smrskae ih kao grnčarevu posudu.“ Tako opomena dolazi, „Budite sada mudri, o kraljevi: poučite se, vi zemaljske sudije.“ Ako ne, okove koje oni isprazno misle da pokidaju i odbace, biće učinjeni čvršćim; ali ako se samo pokore Gospodnjem jarmu, onda će otkriti da su okovi znaci slobode, pošto su oni okovi ljubavi.

NA kraju svega u ovom poglavlju koje proučavamo, imamo pouku od godišnjih doba, i posla koji dolazi sa svakim. Baš kao i u službi u Jevrejskom šatoru celo delo Jevanđelja je izneto u slici svake godine, isto tako je sada, i bilo je od početka, u prirodi. Setva i žetva su godišnji podsetnici svim ljudima o Božjem delu za ljude,—o Jevanđelju i njegovom ispunjenju. Svi su upoznati sa rastom žita, i žetvom, tako da treba samo da čitamo poslednjih pet stihova od Isa. xxviii da imamo materijal za mnogo lekcija.

ZEMLJORADNIK ne ore sve vreme, niti sve vreme seje. Kada je preorao zemlju, i izdrljao je, čineći površinu glatkom, onda razbacuje razne vrste žita. Svaka vrsta žita ima svoje određeno vreme, i seje se u svom godišnjem dobu. „Bog ga njegov upućuje na razboritost i poučava ga.“ Da, mudrost koju ljudi imaju da obrađuju zemlju dolazi samo od Boga. Ne postoji ništa što ljudi znaju, da nisu naučili od Boga. Šta god ljudi znaju dobro, kada se ponose svojom veštinom i spretnošću u obavljanju toga, neka zapamte da Bog zna kako da to uradi beskrajno bolje, i može da ih nauči još više. Pravednost dolazi verom. Međutim pravednost je ispravno činjenje. To jest, čovek koji živi verom

učiniće šta god mora da uradi mnogo bolje nego onaj koji nije Hrišćanin. Ako ljudi nisu uvek videli da je to tako, to je onda na sramotu deklariranih Hrišćana; oni nisu dorasli svojoj profesiji. Pošto vera čini čoveka pravednim, ispravnim, onda sledi da će vera—prava i inteligentna vera—učiniti čoveka boljim farmerom, boljim stolarom, boljim radnikom u bilo kom zanatu. Bog je „čudesan u savetu i uzvišen u delovanju,“ i oni koji se potpuno uzdaju u Njega otkriće da se to ispoljava u njima.

MEĐUTIM ovo je uzgred samo važno onakvo kakvo jeste. To je sporedna pouka. Posebna stvar koja treba biti naučena iz ovog upućivanja na poljoprivredu je da Bog radi dosledno, i prilagođava Svoja sredstva ciljevima koje ima u vidu. Farmer ne vrši sve vrste žita sa istim oruđem. Mašina koja se koristi za vršidbu kukuruza, potpuno bi uništila neke nežnije vrste semena. Tako Bog prilagođava Svoje sudove pojedincu. Postoji samo jedno merilo na Sudu, to jest, Božji zakon,—savršen Gospodnji život,—ali svaka osoba će biti suđena samo po količini svetla i znanja o zakonu koje je imala. „Jer koji god su bez Zakona sagrešili, bez Zakona će i propasti, i koji god su pod Zakonom sagrešili, po Zakonu će biti suđeni; na dan kada će, po mom jevanđelju, Bog preko Isusa Hrista suditi ljudske tajne.“ Rim. ii 12, 16. „Jer pred Bogom nisu pravedni slušatelji Zakona, nego će opravdani biti vršitelji Zakona. Jer kada god pagani, koji nemaju Zakon, po naravi vrše ono što je sadržano u Zakonu, oni su, i nemajući Zakon, sami sebi Zakon: pokazuju da su dela koja nalaže Zakon upisana u njihovim srcima; svedoči o tome njihova savest i prosuđivanja kojima se međusobno optužuju ili brane.“ Stihovi 13-15. Na Sudu, čovek koji nikada nije video Bibliju, i koji nije imao znanje o Bogu, osim onog koje je otkriveno u knjizi prirode, neće biti odgovoran za isto svetlo za koje jeste odgovoran onaj koji je živeo ceo svoj život usred najvećih privilegija Jevanđelja. Tada će biti viđeno, ipak, da ne postoji niko ko nije imao priliku da čuje Jevanđelje, i ko ga nije i čuo i video. „Zar nisu čuli? Zaista, po svoj zemlji razleže se njihov glas i njihove reči do krajeva sveta.“ Rim. x 18. „Jer otkriva se Božji gnev sa neba na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi, koji istinu sputavaju nepravednošću. Jer u njima je očito ono što se može spoznati o Bogu.“ Svi su bez izgovora, zato što su još od stvaranja sveta večna sila i Božje Božanstvo jasno viđeni u stvarima koje je On stvorio. Rim. i 18-20.

SETVA je davanje vesti o spasenju. „Seme je Božja Reč“ (Luka viii 11), a Hrist je reč. Jovan i 14. „Ako zrno pšenice ne padne na zemlju i ne umre, ostaje samo; ali ako umre, donosi mnogo ploda.“ Jovan xii 24. Hrist je Potomak (Gal. iii 16), a On je umro i bio je sahranjen da privede mnoge sinove slavi. Svako seme koje klija govori, svima koji će čuti, o sili vaskrsenja, i tako o Božjoj sili na spasenje.

„ŽETVA je kraj sveta.“ Mt. xiii 39. Jovan kaže, „I pogledao sam, i ugledao sam beli oblak, a na oblaku sedi neko kao Sin čovečji; na glavi Njegovoj zlatan venac, a u Njegovoj ruci oštar

srp. I drugi anđeo je izašao iz hrama vičući jakim glasom Onom koji sedi na oblaku: 'Šalji srp svoj i žanji: jer Ti je došlo vreme da žanješ; jer je zrela žetva zemaljska.' Tada je Onaj koji je sedeo na oblaku bacio svoj srp na zemlju; i zemlja je bila požnjivena.“ Otk. xiv 14-16. To je kada „On dolazi sa oblacima i videće Ga svako oko, i oni koji su Ga proboli: i narićaće zbog Njega sva zemaljska plemena.“ Otk. i 7. Tako vidimo opet da stvari o kojima se govori u našoj lekciji nisu laka stvar koja se tiče samo nekoliko Jevreja pre nekoliko stotina godina. One su stvari od sadašnjeg i univerzalnog značaja.

„MEĐUTIM neće zauvek nastaviti tako da ga vrši, niti da ga pretresa sa točkom od Svoje vršalice; niti da ga gnječi sa kopitima Svoje stoke.“ „Milosrdan je i milostiv Gospod, spor na srdžbu i pun smilovanja. Neće On uvek koriti, niti će doveka trajati Njegova srdžba.“ Ps. ciii 8, 9. „Jer još samo malo i srdžba će prestati, i Moja ljutnja u njihovom uništenju.“ Isa. x 25. To je čudna stvar za Boga da izvrši kaznu nad Svojim stvorenjima; prema tome On neće držati zauvek pred Svojim očima, i očima univerzuma, prizor ljudi mučenih u plamenu. Ljudi mogu sklopiti zavet sa smrću i grobom, misleći tako da pobegnu pravednim Božjim sudovima; ali to neće ništa koristiti, jer i smrt i grob biće potpuno uništeni u ognjenom jezeru (Otk. xx 14), tako da „još samo malo i neće više biti opakog; jeste, pomno ćeš tražiti njegovo mesto, ali ga neće biti.“ Ps. xxxvii 10. Opaki su pleva, slama, i šetan korov. „Zato će, kao što oganj proždire slamu i plamen guta plevu, tako njihov koren biti kao trulež i njihov cvat dizaće se kao prašina; zato što su odbacili zakon Gospoda nad vojskama i prezreli reč Izraelovog Sveca.“ Isa. v 24. „Dolazi dan koji će kao peč goret; i svi oholi, jeste, i svi oni koji zlo čine, biće strnjika: dan koji dolazi spaliće ih“, govori Gospod nad vojskama, 'da im ne ostane ni korena ni grane.“ Mal. iv 1. Kao što se kukolj skuplja i spaljuje u vatri, „tako će biti na svršetku ovog sveta. Čovečji Sin poslaće Svoje anđele i oni će pokupiti iz Njegovog kraljevstva sve sablazni i one koji čine bezakonje i baciti ih u ognjenu peč: tamo će biti plač i škrgut zuba. Tada će pravednici svetleti poput sunca u kraljevstvu svog Oca. Ko ima uši da čuje, neka čuje.“ Mt. xiii 40-43.

◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER